

Nalborg Kl. 10,45; til Struer Kl. 10,55. De to sidste Taler ere de samme som nu; der er nemlig allerede nu Toggang i Sylland, som kan slutte sig til denne Rute fra Aarhus ad Herning og Midtjylland til. Der er ogsaa Toggang til Randers — ganske vist med Langkommere Tog — men ikke videre op i Sylland. Det kan godt være, at det vil være rigtigt senere at omordne Toggangen efter denne Rute, men det vil være bedst først at se, hvad Ruten vil komme til at betyde. Jeg tror for Resten ikke, at den vil komme til at betyde saa lidt, særlig naar man ogsaa huster paa, hvorledes det vil gaa med Farten i Sylland. Man vil f. Eks. kunne rejse fra Herning Kl. 6 om Morgenen og fra Aarhus Kl. 12¹/₄ Middag og være i København lidt efter Kl. 7 Aften, medens man ved at rejse gennem Fyn først er der Kl. 10. Naar man saa tillige indfører Returbilletter paa Ruten, hvilket er Meningen — ganske vist efter Særbanernes Model, ikke efter Dampstibenes — saa er der nogen Chance for, at denne Rute vil arbejde sig op. Men Sikkerhed derfor er der ingenlunde endnu; og derfor tror jeg rigtignok, det vilde være hensigtsmæssigt at gøre Forsøget med nogen Forsigtighed og ikke straks gaa til at anstafte Stibe og omordne hele den jydste Toggang. Og, som sagt, denne Slags Stibe, som der er tænkt paa fra først af, kan man slet ikke gaa til, naar man ikke vil slaa Samsø ud af Ruten, og vil man det — Samsø har hidtil været Hovedpunktet i Ruten — vil man begaa en stor Fejl. Foreløbig tror jeg altjaa, man vil være tilfreds dermed. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) var bange for denne Rute som Konkurrent til Statsbanen. Det er jeg ikke, der tror jeg, det ærede Medlem ser fejl. Noget særdeles praktifabel Godsroute tror jeg ikke, det vil blive, dels ved Siden af den Frihed for Omledning, man har ved at gaa over Fyn, og dels ved Siden af den direkte Dampstibsfart fra København til de jydste Byer. Det er ingen Godsroute, men som Personroute tror jeg, den vil faa sin Betydning. Jeg tror derimod snarere, at den vil komme til at konkurrere med den direkte Dampstibsfart mellem København og de jydste Havnebyer end med den egentlige Fart gennem Fyn; der tror jeg, Konkurrenten særlig vil falde paa Personer. Hvis jeg troede, at den havde en større Fremtid for sig som Godsroute, vilde jeg være mindre betænkelig ved at gaa til en større Udvidelse straks; thi det er jo klart, at man saa vil komme til en større Indtægt. Det tror jeg imidlertid ikke, og det har ogsaa altid tidligere været Forud-

sætningen, at det var væsentlig som Personroute, man vilde stænke sin Opmærksomhed til denne Forbindelse. Det tror jeg ogsaa, er rigtigt. Som sagt, det, der sker her, er et Forsøg i større Stil baade for at se, hvilken Tilslutning denne Rute vil faa, naar den bliver daglig og med nogenlunde god Besejling, og for at se, hvilken Udgift den vil medføre. Ved man det, vilde man saa nogenlunde kunne slutte sig til, hvorledes Indtægten og Udgiften senere vilde stille sig, naar man kom til Besejling med større og hurtigere Stibe. Jeg paaføner derfor, at man har sluttet sig til Ministerens Standpunkt paa dette Punkt, og selv om jeg meget godt ved, at adskillige ville være misfornøjede, fordi de ikke faa alting paa en Gang, tror jeg dog, at enhver, der vil se lidt besindigt paa Forholdene, vil erkende, at her bliver gjort et alvorligt Forsøg paa at gennemføre en Rute, som maaste en Gang i Tiden kan vise sig at modtage yderligere Forbedringer. — Jeg skal tillade mig at nævne, at medens jeg skal forsøge at komme igennem med det Materiel, der gives og faas til Raadighed ogsaa for denne Rute — det kan blive vanskeligt nok, fordi man ogsaa skal have en stærkere Befaring af Ruten til Gedser — er der et Punkt, hvor jeg ikke kan undvære Udvidelse, det er med Hensyn til de Rebdvogne, der bruges til Opvarmning om Vinteren. Det kan ikke nytte at lade være at anstafte dem, naar man saa skal stældes ud af de Herrer, der køre ad Ruten Roskilde—Kallundborg, fordi der er for toldt. Jeg maa altjaa forbeholde mig, for saa vidt det viser sig nødvendigt at anstafte et Par Rebdvogne i Anledning af denne Rutes Abning. Det er en Udgift paa en Snæs Tusinde Kr., som jeg i fornødent Fald vil kunne forlange at faa bevilget paa Til lægsbevillingen næste Aar. Jeg nævner det her, fordi jeg mener, det er korrekt at nævne det; men den ærede Ordfører vil være enig med mig i, at det er ganske forsvarligt.

Jeg kommer saa til at omtale den danske Industris og Haandværks Deltagelse i den internationale Verdensudstilling i Chitago, hvortil der er foreslaaet 250,000 Kr. Det ærede Udvalg vil have, at Forslaget skal lyde paa „Tilskud til Industriforeningen i København“. Jeg tror ærlig talt ikke, man behøver at vedtage det, og ganske uden Betænkelighed ved det, er jeg ikke. Ærede Medlemmer ville jo have set, at Forhandlingen mellem Ministeren og Industriforeningen er klar nok. Industriforeningen er gaaet ind paa at tage hele Ansvaret og hele Risikoen, naar den faar denne Bevilling, og Ministeren har kun tilfagt den at betræfte